

[illegible]

Εἰς τὴν τέχνην, φίλε, ἀέθλας εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ **Καποδίστρια** καὶ καταβίβας, ἀπὸ τῶν προχθονίων καὶ μεταστασίτης τῆς πατρίδος τοῦ **Τριαντάφυλλου**. Εἰς τὴν, ἀπὸ ἀνελπίδων μου θρηνησμένην τὴν κατὰ τὴν καὶ τοὺς ἀνέμους, διὰ τοῦ ἀπείρου ἑθελήσεις πρὸ **μικροῦ**.

Δ. Σοφιστὴς εἶσαι, φίλε Πασοχόρη. Μ' ἔλεον
τοῦτο μὲ πείθειν αἰλάντισιν. Καταλαρθεῖν κ'
ἐγὼ, ἃς δὲν εἶχε σκεπὴς τῇ ἐνδομυρίαν τῆς ΕΛ
λᾶδος ὁ Καποδίστριας, διὰ τῆς ταπεινότητος καὶ
διὰ τῆς τῶν πρόσκληται τῶν Ελλήνων. Σοφίζεις
τὴν φρόνησιν τοῦ ἀνδρός, πληροφορεῖσθαι μὲ τὴν
χαρῆς, ὅτι ἔστιν τὰ ἀνθρώπου συμβῆντα, ἃ
χρόνια ἀπὸ τῶν συμβῆντα εἰς ἔλασι τοῦ ΕΛ
ληνός, καὶ χαίω.

Απρ. 1954. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.
 Πρὸς τὴν Οὐκουμένην Γραμματεῖα τῆς ἐπικρατείας πρὸς ἅπαντα τὰ διευκρινεῖα τῆς
 Ἑλληνικῆς Εὐκαιρίας.

[illegible]

Гаджа-Борджата кинжалъ прѣдъ оружью
полюди вѣдѣ.

Ε. Αίγιον Τη 5 Ιανουαρίου 1828.
Οὐνι τῆς Γενικοῦς Γραμματεὸς τῆς Εὐκρ
(Τ.Σ.) Η. Ν. Α. Δ. οὐνι.

Νεκρολογία

Εἰς τὰς 13 ἡμέρας ἀπαύου διατρεῖς 6
συντάκτες μας Νικόλαος Παπαγιάννης, Μανώλης
Ουκούρ, ἄλλος διέφυγε μετὰ τὸν Εὐάγγελον,
ὅστις προδίδουσι τὰς συνήθειαι πάντα ἔχοντα
τῆς Οὐκρανικῆς. Πόρτας πρὸς ἀνίστασιν τῆς
ἐθνικῆς ἐπαρξίας τὴν συνηγορίαν ἐπὶ Δίκαιε

εἰς τὸ Β. καὶ τῶν διδόντων τῆς Αὐτοκρατορίας
 τῆς Ρωσίας, καὶ προσέλαβεν εἰς τὸν βαθ-
 μὸν τοῦ Μαργκαβί ηἰκόβι καὶ τοῦ Σταυροῦ
 τοῦ πάγκτου τῶν ἱππῶν τῆς ἀγίας Αἰσῆς

Πάντα γὰρ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πα-
 τριδος τοῦ εἰσακούσαντος ἑαυτοῦ, ὅτε ἰδὼν
 τῆσαν εἰς τὰ ἄπ' αὐτοῦ ἐλθούσαν τὴν Ἑλληνικὴν
 ἑλάνη, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Β. ἔτιος τῆς κυ-
 ρυλεύουσας ἡμῶν Α. ἐκστρώσας. Ἰδὼν δὲ τὸ πᾶ-
 ρον αὐτῆς ἐκ τῆς ἰσχυρῆς μεσολαβήσεως τῶν
 κρατούντων βασιλέων, καὶ τῆς ἀμνηστίας καὶ ἀπαφί-
 ας τῶν Νεοκρίτων, εἰς προδεδωμένην φρίκην
 ἤλκεν, καὶ ἀφίστας εἰς ἑαυτὸν ἔτη διὰ τὴν χα-
 ράδα τοῦ καρποῦ τῆς ἐλευθερίας, ἐπελύν-
 σαι ἑαυτὸν, ὥς ποτὶ ἡ γένου Σουὰς " Νῦν
 ἐπιδόσεις τὴν δουλείαν, Κόρη, Νῦν γὰρ ἐ-
 ὀφθαλμοῦ μου τὸ σπυρίον σου, Διουσίαν σου
 ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας σου, καὶ τῆς ἀμνηστίας σου.

Ἡσυχία τῆς ἀπολογητικῆς ἐκ
θίσεως τοῦ Γερμανίου Θ. Γρύσα

Η Δείκναις ἀφίνει τὰν φρονίον χωρίς χρηματι-
κῶν ἐξουσιῶν καὶ χωρίς τρεφῶν. ἀποτέμνεται
ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ στρ. Γρῶς ἐξ ἰδίου σου
γίλλαι καὶ τοῖς περισσώτερος εἰς ἐκδοτικῶν
ἐξ ἰδίου σου. τὰ ὅπως θέλει ἀποτεμνέται. ἡ
Δείκναις δια δύναιται παρὰ τὰ θαυράζει καὶ
ἐκκατὰ τὸν περιωρισμένον σου. κτλ. ὁ Γρῶς
ἐξουσιῶν εἶα, δὴ καὶ ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τρεφῶν
γίλλεται ἀπὸ τὸ Ἡλικίον, ὁ γενεῶν αὐτὰ
διὰ τὸν σου Δείκναις Γρῶς, ὁ καὶ Γρῶς
τὴν καλομένης, μὲ ἄλλους τότε Καπετανίους
καὶ 700. στρατιώτας. φέρονται εἰς τὴν συλήν,
ὅπου ὁ Καρκασιῶνς ὀδύζοιτο νὰ παρητηθῇ,
καὶ διὰ τὰς σπουδαρχίης, ἀποτεμνέται νὰ δια-
λυθῇ τὰ στρατεύοντα. τότε ἀποκατα- καὶ ὁ
Δείκναις ὀδύζοιτο μὲ τὸ πλοῦτος αὐτὸν τὸν

ἀδελφεὶ καὶ ἄλλοις Στ. Γαβ'κη Νουμάκη
δὲν μικρὰ χροὶν ἡ Παλαμίδαται. ἔγχετο καὶ
κυσὶ τοῦ αἵματος, καὶ ἡ Ἀρχήβη σεβασταί
τὸν Κ. Γαβ'κητὴν Γρίδα. μὲ τὸν ἡρώσαν
καὶ ἀτομικὰ εἶχον τοῦ δέλλονται κατέτιν ἄλλοι
πέντε Καπετανίαι. μὲ 500. εἰς Ἀττικίαν
ἐρχεται ὁ Κ. Γαβ'κητὴς Γρίδας ὁ ἐκείθεν
εἰς τὴν ἀνταδελφὸν τοῦ Στ. Γρίδα. παρὰ λαί
δὲναι ἄλλους 150 στρατιώτας καὶ μὲ τὰ τρεῖς
ἡμέρας ἐπιστρέφει εἰς τὸ τραπέζιον. καὶ τότε
τὸ 1, τὸ τζιρατζί, φυλλοὶ τὸν ἀτομικὸν ὁ
ραϊσάν καὶ τὴν ὄψιν τοῦ Κ. Γαβ. Γρίδα.
Ἡκλιν βοηθεῖαν ἔγχετο ὁ ἀρχηγὸς Καραγκάκης
σάβαν, σελα, διατάττει ὁ Διμήρης. ἔχεται
σελαὶ πάλιν, τὸ εἶκος ἐγνώρισε τὸν παρὰ τὴν
μὲν σου καὶ ἐγγυαμνὸν ἐκστρέφει ἄλλος ἀνδρῶν
τὸν ὁ Κ. Φλώρις Γρίδας μὲ τρεῖς Καπετανίους
καὶ 300 στρατιώτας.

Ἀλλὰ πίπτει ὁ κείνητος Καραντακάρης,
 καὶ ἡ ἀποπέφυκτος, δι' ὑπάρχουσαν ἀστυχίαν, δια-
 λύει τὸ κρατέειναι καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς διου-
 ρητικουμένης στρατιᾶς ἀπὸ Τριζίνης παρα-
 θίβει τῆς κλεινῆς Ἀθήνας· καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ
 μήτε ὁ Καραντακάρης μήτε ὁ Γεώργιος εἰσκαίθη-
 θησαν. ὁ Καρ. ἔλλαψε, πρὶν εἰς Ἀθήνας, καὶ
 ὁ Γεώργιος, διαλαγχίζονταί οἱ ἰδιωτομελῶντες σπου-
 διαί, ἡ ἔλλαψεν τὸν ἀστυκλίον καὶ ἡ διαίρε-
 σις γίνεται τὸν Γεώργιον καὶ ἐκπέδον τὸν στρα-
 τῆα τῆς Ρωμανίας.

Οὐκ ἔστιν οὐκ ἀπακολουθήτω τὰ ἐλλείπον
ὁ κατακοιτηκασμὸς τὴν διαφορίαν, ἀπρότακτος
ἔστω τὴν διαίρεσιν καὶ ἀντιθέλει. "

Τὸ πρῶτον δὲ τῶν γενησάντων ἐκ τῶν ἀποστόλων
ἀνέστη κατὰ κράτος, διὰ τῆς φιλοστομίας καὶ
παρρησιαστικότητος, ὁ πρῶτος εὐαγγελιστὴς ὁ ἀποστόλος
Πέτρος καὶ ὁ Ρωμαιοὶ ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος κατ'
ἐξουσίαν ἀνεκράτει τὸν λαόν· ὁποῖος ἐπὶ τῶν πνευματικῶν

πεινασμένοι καὶ γυμνοί. ἡ διοίκησις ἀδικοῦσι. καὶ ἔρως τροφῶν ἀπὸ τοῦ πολίτου γίνεται ἀναπόδλητος. ἔρως τροφῶν μόνον. διότι ἦτον τὸ ἀναγκαϊότατον, καὶ ἀντέδωκαν εἰς τὰ πατριωτικὰ τοῦ αἰσθήματα νὰ ἐξοδεύσῃ, ὥς διέταπτε ἡ ἀντιπatriωτικὴ διαταγὴ τῆς διοικήσεως, γὰρ ἐν τῷ φρουρίῳ ταῦν αἱ, τὸ ἐποίησαν καὶ αὐτὸ ἐξ ἰδίων ἀπεταμηνύθει διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀνάγκην πολέμου. γνωρίζων ὁ Γρίδας, ὅτι, ὅσα φροῖρια ἔχασαν εἰς Ἕλληνας ἀπὸ τὴν πείναν τὰ ἔχασαν, ἀγκαλὰ καὶ ἔχυσαν αἷματα πολύτιμα δι' αὐτὰ. Οἱ πολῖται δικαίως ἐπαραπονοῦντο εἰς τὸν κέσμον διὰ τὸν ἔρως, ἀλλ' ἠγγίζον τὰς αἰτίας. Οἱ σπουδάρχαι ἀπέτυχον κατὰ τοῦτο· ἐρέθιζαν ἔρως τὸν λαόν, διότι ἔτρωγον ὁ σπαρτιάτης γυμνός, πῆνηγμένος, πεινασμένος καὶ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ χήρας ἀπὸ τὸ γάλα καὶ πρόβατον τὸν λαόν. οἱ δὲ δίκαιον νὰ μὴ ἐγκρίνεται ἡ ἰδιοκτησία τῶν τροφῶν, ἀλλὰ νὰ μὴ πείνῃ καὶ οἱ αὐτὸν τὸν λαόν. ἀκτησίαν φονεύμενος Ἕλληνας, εἰ, ὅλον τὸν πόλεμον ἔχει ὁ σπαρτιάτης καὶ τὴν τροφήν του, καὶ αὐτὸς λείπει μίαν ἡμέραν, κατὰ ἀτυχίαν, ἀποσταθμὸν καὶ ἀρπάζουν χωρὶς νὰ παιδεύθωσιν ἀπὸ τὸν βασίλῃα διὰ τοῦτο, αὐ καὶ ἵνα τακτοποιημένον τὸ σπαρτιάτικόν. Οἱ σπουδάρχαι μόνον θέλουν τὸν Ἕλληνα ἀναίσθητον, αἰτύραναι!

Ο Κωλοκοτρώνης νομίζει τελειομένην τὴν μηχανήν, καὶ θέλει τὸ Παλαμῆρι μὲ δωροδοκίαν, ἀπὸ τὸν ἀγαθὸν πατριώτην, μόλις ἀπὸ τὸ σπαρτιάτικόν ἐπιστρέψαντα καταματωμένοι, τὴν συγγενὴ του Στρά. Γρίδα, Κ. Γιαννάκη Λάμπρου. ὁ κόσμος ἐπληροφόρηθη ὅτι, ὁ Γρίδας δὲν ὑπόπτενε ἐπὶ ματαίῳ. ἀπέδειξε τὴν ἀλήθειαν ἐνταῦθα καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθρούς τῆς Ρώμης φιλοφροσύνην του.

Διαιρέσιν, πάλιν φωνάζει τὸ σπουδαρχικόν πνεῦμα, διαιρέσιν. ἡ Ἀντικυβέρνησις ὀρχεται ἐκ

Πόρου ἀνεῦ πόρου, καὶ ἀφίει τὴν καθέδραν τῶν ἄλλων σπουδάρχων ἀντὶ νὰ οἰκονομήσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀδικημένων σπαρτιάτῶν, ἀντὶ νὰ φυλάξῃ τὴν οὐσίαν τῆς φιλοσοφίας, ὥς μὴ τῇ τοῦ ἔθνους.

Διαιρεῖται αὐτὴ ἡ ἰδία εἰς δύο, καὶ ἴσως χωρὶς νὰ θέλῃ συνδράμει εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διαιρέσεως. ὑπόσχενται τὰ δύο μέρη αὐτῆς εὐνοίαν χωρὶς τὴν τῶν φρουράρχων. καὶ νὰ αὐξήσουν τὰς ἀξίας τοῦ ἐνὸς μὲ ἀφαίρεσιν τοῦ ἄλλου, καὶ ἡ διαιρέσις ἐτελεσφόρησεν. ἡ εὐνοικὴ μερὶς τοῦ Γρίδα ὑπόσχεται πολλὰ, καὶ ζητεῖ ἐν μέλει αὐτῇ τῆς μερίδος ἐκδίκησιν κατὰ τὸν κλέπτην τῆς νοταρικής ἰδιοκτησίας.

Η. συνέχεια εἰς τὸ πρὸς φόλ.

Καὶ ποῦντα εἰσελθόντες οἱ Κυβερνῆται Γεώργιος Κωλοκοτρώνης, Αναγνώστης εἰκονόμου, καὶ Γεώργιος Κωλοκοτρώνης, δὲ νὰ πρὸς τὸν λαόν. ἔπειτα τὸ ὅποιον σέβας αἰσθάνονται οἱ συμπολίται διὰ τὸ ὑποκείμενον τοῦ Αἰθιαυτικῆς ἀποδίδεται εἰς τὴν οὐδέκειαν τῶν προκρίτικῶν νοῶν, οἱ ἑποῖσι περιέμουν τὴν ἡγεμονικὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐν Πόρῳ. Περὶ τοῦτο ἄλλοτε ἴσως θέλει ὁμιλήσωμεν.

Ἀνέκδοτα

Δύο Ἕλληνες ἔρχονται ἀπὸ τὰ ξένα, ὑπάγουσιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Κυβερνήτου, ἴσως μὲ τὴν πίδα τὴν νὰ ἀπολύσῃσιν καὶ παχυρὰν ὑπουργήν. ὁ Κυβερνήτης τοὺς ἐρωτᾷ πόσων χρόνων εἶναι ἡ διατριβή σας εἰς τὴν Ἑλλάδα; τῶρα ἦλθαμεν, αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν, τέλος πάντων, τοὺς λέγει, ἐμίθετε νὰ ὁμιλήσῃτε ἑλληνικῶς;

Εἷς σημαντικὸς Σπαρτιάτης, γίνεται πολὺ τελλὴς ἐσιάτωρ τοῦ Κυβερνήτου φθάσει ἡ ὥρα τοῦ γεύματος. τὸν προσκαλεῖ. ὁ Κυβερνήτης, τὸν ἀποκρίνεται. Κυρίε, παιδεύθεν ἐμίσσησιν τα συμπτώσιν, καὶ ἐφορῶνθῃτε μοι πᾶσι.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 23. Τρίτ., τῇ 19. Ιαννουαρίου. 1828. Πέμπτη.

Ὅστιν προτιμᾷ τὴν Αλήθειαν
Αἰετ.

Τιμὴ ἑτησία πέντε τάλλαρα ἰσπανικά, πληρωτέα κατ' ἐξαμήναιον.
Εκδίδεται μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα.

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ διαλόγου. Ὁ Σέ προσκλήθ, ἡ παρούσα κατέλασε εἶναι
Δ. Ἡ προσωπικότης μὴν ἔλπειται ἀεὶ εἰς τὸ καλὸν καὶ τοῦτα εἰς ἀρετῆς, ὅστις ἐπικρατῶ
ἐντελὲς τῆς ρητορείας σου. Παρὶςτάμενος καὶ ἀντιπαραστήσαντες οἱ Μακεδόνες, οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ
τὸν Τιμολέοντα.

Π. Μὴ σπύδαται καὶ κρηναί, πρὶν ἀποβῆναι τὸν ποταμὸν Τούτατον. Ἄνθρωποι λατρεῖν
τοὺς ἀνθρώπους. Τὸν Τιμολέοντα τὸν τί λένε; ὁ ποταμὸς βιβλίου, τὸν ποταμὸν σου εἰς τὴν
ψυχῇ σου εἰς τὸν ἑσπερίαν.

„ Σέ προσκλήθ νὰ σώτῃς τὴν πατρίδα σου, ὅτι ἄλλοι ἔσονται ἐγὼ τὴν Σικελίαν. Σέ προσκα
λὼ εἰς ἔργον πολὺ βαρύτερον τοῦ ἔργου μου, διό
τι ὅτε ἡ ἀγωγὴ σου ἐκρημάτισεν ὅμοια τῆς ἀγω
γῆς μου, οὗτ' ἡ πατρίς μου σήμερον ἐμιάζει τὴν
τότε Σικελίαν. Εγὼ ἀπετρέφην παιδόμενος εἰς
πόλιν ἐλευθέρην. εἰς σὲ ἐξανατῆς αἰκοῦναι τῆς
Ἑλλάδος δυστυχία, τὴν πρῶτον συγχωροῦν νὰ
φανερῶσθ; ὅσον ἔρωτα ἐλευθέρην ἐστρεφεν ἔως
τόρα ἡ ψυχὴ σου. Τῆς Σικελίας, ὅπου ἐξάλθην
ἐγὼ, ἂν καὶ φεταρμένοι ἀπὸ δολοφονίας καὶ ἐξα
γινωμένῃ ἀπὸ πολέμου, ἐμφυλίου καὶ ξένου, ἡ
φθορὰ δὲν ἴτο πεπαλαιωμένη καὶ ἀνίατος πληγὴ.
Αἱ Συρακοῦσαι ἦσαν πόλεις Ἑλληνικαί, κ' ἔπαυον
ἀκόμη εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὅχι ἐλάχιστης ἀνδρίας
καὶ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν πρῶτων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι μ
ἐβούλησαν νὰ τοὺς σώσω ἀπὸ τὴν τυραννίαν.

Τῆς αὐτῆς ἐμοῦ καὶ σοῦ πατρίδος, ἐξανατῆς

Ὁ Σέ προσκλήθ, ἡ παρούσα κατέλασε εἶναι
Δ. Ἡ προσωπικότης μὴν ἔλπειται ἀεὶ εἰς τὸ καλὸν καὶ τοῦτα εἰς ἀρετῆς, ὅστις ἐπικρατῶ
ἐντελὲς τῆς ρητορείας σου. Παρὶςτάμενος καὶ ἀντιπαραστήσαντες οἱ Μακεδόνες, οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ
τὸν Τιμολέοντα.

Π. Μὴ σπύδαται καὶ κρηναί, πρὶν ἀποβῆναι τὸν ποταμὸν Τούτατον. Ἄνθρωποι λατρεῖν
τοὺς ἀνθρώπους. Τὸν Τιμολέοντα τὸν τί λένε; ὁ ποταμὸς βιβλίου, τὸν ποταμὸν σου εἰς τὴν
ψυχῇ σου εἰς τὸν ἑσπερίαν.

„ Σέ προσκλήθ νὰ σώτῃς τὴν πατρίδα σου, ὅτι ἄλλοι ἔσονται ἐγὼ τὴν Σικελίαν. Σέ προσκα
λὼ εἰς ἔργον πολὺ βαρύτερον τοῦ ἔργου μου, διό
τι ὅτε ἡ ἀγωγὴ σου ἐκρημάτισεν ὅμοια τῆς ἀγω
γῆς μου, οὗτ' ἡ πατρίς μου σήμερον ἐμιάζει τὴν
τότε Σικελίαν. Εγὼ ἀπετρέφην παιδόμενος εἰς
πόλιν ἐλευθέρην. εἰς σὲ ἐξανατῆς αἰκοῦναι τῆς
Ἑλλάδος δυστυχία, τὴν πρῶτον συγχωροῦν νὰ
φανερῶσθ; ὅσον ἔρωτα ἐλευθέρην ἐστρεφεν ἔως
τόρα ἡ ψυχὴ σου. Τῆς Σικελίας, ὅπου ἐξάλθην
ἐγὼ, ἂν καὶ φεταρμένοι ἀπὸ δολοφονίας καὶ ἐξα
γινωμένῃ ἀπὸ πολέμου, ἐμφυλίου καὶ ξένου, ἡ
φθορὰ δὲν ἴτο πεπαλαιωμένη καὶ ἀνίατος πληγὴ.
Αἱ Συρακοῦσαι ἦσαν πόλεις Ἑλληνικαί, κ' ἔπαυον
ἀκόμη εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὅχι ἐλάχιστης ἀνδρίας
καὶ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν πρῶτων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι μ
ἐβούλησαν νὰ τοὺς σώσω ἀπὸ τὴν τυραννίαν.

Τῆς αὐτῆς ἐμοῦ καὶ σοῦ πατρίδος, ἐξανατῆς

Ὁ Σέ προσκλήθ, ἡ παρούσα κατέλασε εἶναι
Δ. Ἡ προσωπικότης μὴν ἔλπειται ἀεὶ εἰς τὸ καλὸν καὶ τοῦτα εἰς ἀρετῆς, ὅστις ἐπικρατῶ
ἐντελὲς τῆς ρητορείας σου. Παρὶςτάμενος καὶ ἀντιπαραστήσαντες οἱ Μακεδόνες, οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ
τὸν Τιμολέοντα.

Π. Μὴ σπύδαται καὶ κρηναί, πρὶν ἀποβῆναι τὸν ποταμὸν Τούτατον. Ἄνθρωποι λατρεῖν
τοὺς ἀνθρώπους. Τὸν Τιμολέοντα τὸν τί λένε; ὁ ποταμὸς βιβλίου, τὸν ποταμὸν σου εἰς τὴν
ψυχῇ σου εἰς τὸν ἑσπερίαν.

„ Σέ προσκλήθ νὰ σώτῃς τὴν πατρίδα σου, ὅτι ἄλλοι ἔσονται ἐγὼ τὴν Σικελίαν. Σέ προσκα
λὼ εἰς ἔργον πολὺ βαρύτερον τοῦ ἔργου μου, διό
τι ὅτε ἡ ἀγωγὴ σου ἐκρημάτισεν ὅμοια τῆς ἀγω
γῆς μου, οὗτ' ἡ πατρίς μου σήμερον ἐμιάζει τὴν
τότε Σικελίαν. Εγὼ ἀπετρέφην παιδόμενος εἰς
πόλιν ἐλευθέρην. εἰς σὲ ἐξανατῆς αἰκοῦναι τῆς
Ἑλλάδος δυστυχία, τὴν πρῶτον συγχωροῦν νὰ
φανερῶσθ; ὅσον ἔρωτα ἐλευθέρην ἐστρεφεν ἔως
τόρα ἡ ψυχὴ σου. Τῆς Σικελίας, ὅπου ἐξάλθην
ἐγὼ, ἂν καὶ φεταρμένοι ἀπὸ δολοφονίας καὶ ἐξα
γινωμένῃ ἀπὸ πολέμου, ἐμφυλίου καὶ ξένου, ἡ
φθορὰ δὲν ἴτο πεπαλαιωμένη καὶ ἀνίατος πληγὴ.
Αἱ Συρακοῦσαι ἦσαν πόλεις Ἑλληνικαί, κ' ἔπαυον
ἀκόμη εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὅχι ἐλάχιστης ἀνδρίας
καὶ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν πρῶτων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι μ
ἐβούλησαν νὰ τοὺς σώσω ἀπὸ τὴν τυραννίαν.

Τῆς αὐτῆς ἐμοῦ καὶ σοῦ πατρίδος, ἐξανατῆς

